

Цієї ночі

Галина Кирпа

Приснилося Сивій Хмарі,
що вона вже — на все небо.
Що вона вже з Вітром у парі
погнула дерева, як стебла.

Й така ж вона пелехата!
Така вона сива-сива!
І небо тепер для неї —
немов королівський трон...
Чи ж спалось цієї ночі
(а спалось — то що приснилось)
квітці, що спить у лісі,
квітці, що зветься сон?